

Italienernes anden aften

Fra Goldinis maskekomedie *En tjener og to herrer* til Pirandellos skuespil med den udspekulerede titel *I aften improviserer vi over et emne af Pirandello* er et langt spring, og man skulle være meget sprogkyndig for at følge med i den yderst sindrige og forviklede handling. Som sædvanlig hos Pirandello blandes skin og virkelighed sammen. En skuespillerinde, der skal spille et sjæleligt sammenbrud, bevimer virkelig, og den gamle komiker begræder den smukke døds-scene, som han har forberedt!

Det begynder med, at instruktøren, dr. Hinkfuss (*Marcello Moretti*) meddeler publikum, at han har gjort en novelle af Pirandello til genstand for scenisk behandling og fritager forfatteren for ethvert ansvar: Pirandello kan ikke gøres ansvarlig for det nye liv, som hans

tekst antager for hver ny opførelse på scenen. I spidsen for skuespillerne gik fru Ignazia, kaldet generalinden (*Giuse Dandolo*), et sandt Vesuv af vitalitet, og hendes ynkelige mand, kaldet Sækkepiben, spillet af *Antonio Battistella*, der i går var *Pantalone*. Gårsdagens *Harlekin* *Marcello Moretti* var nu instruktøren dr. Hinkfuss med digteransigt og opspærrede komponistøjne. En hovedscene havde han, hvor han fryder sig livsaligt over at spille sin egen død. En anden hovedscene var den, hvor *Valentina Fortunato* med svigtende hjerte forklarer teatrets væsen, påkalder døden og synker livløs sammen. Hun hengav sig her i spillet med en tragisk lidenskab, der rev tilskueren med.

O. G.